

29471 *LLEI 28/1991, de 5 de desembre, per la qual es deroga la Llei 197/1963, de 28 de desembre, sobre centres i zones d'interès turístic nacional.* («BOE» 292, de 6-12-1991.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 197/1963, de 28 de desembre, va regular l'ordenació turística del territori nacional per mitjà de la planificació i el desenvolupament de centres i zones d'interès turístic. Posteriorment, la disposició final tercera de la Llei 19/1975, de 2 de maig, de reforma de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, va establir un termini d'un any per a l'aprovació del text refós de la normativa reguladora dels centres i les zones d'interès turístic, termini que posteriorment el Reial decret llei 5/1976, de 20 de maig, va ampliar en sis mesos.

Transcorregut el termini prescrit sense que s'hagi atès el manament esmentat, el Decret 1346/1976, de 9 d'abril, que va aprovar el text refós de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, va declarar vigent la Llei de l'any 1963 sobre centres i zones d'interès turístic, en el que no s'oposés al dit text refós i sens perjudici del compliment del manament a què fa referència el paràgraf anterior.

Tanmateix, la virtualitat de la normativa sobre centres i zones d'interès turístic nacional s'ha vist afectada per una sèrie de circumstàncies que han modificat profundament els supòsits previs de les declaracions d'interès turístic nacional, així com els seus efectes, els beneficis que comportava aquesta declaració i l'àmbit competencial establert.

En primer lloc, la nova realitat política i administrativa consagrada per la Constitució espanyola de 1978 reconeix la possibilitat, a l'article 148, que les comunitats autònomes assumeixin competències sobre ordenació del territori, urbanisme i habitatge, així com sobre la promoció i ordenació del turisme en el seu àmbit territorial.

D'altra banda, la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, deroga expressament diferents articles relatius a efectes i beneficis de la declaració d'interès turístic, pel que fa al domini públic maritimoterrestre.

L'experiència derivada de l'aplicació de la Llei sobre centres i zones d'interès turístic nacional en els seus vint-i-cinc anys de vigència i la inaplicació d'aquesta els últims anys n'aconsellen la derogació, atès que en el moment actual hi ha diferents mitjans i criteris per atendre el foment de la política d'oferta turística i especialment pel fet que han variat fonamentalment els àmbits competencials i les necessitats turístiques que, al seu dia, van fonamentar la creació i regulació dels centres i les zones d'interès turístic nacional. L'evolució del fenomen turístic i la realitat turística del nostre país exigeixen, en l'actualitat, nous mecanismes en la política de foment i ordenació del turisme la premissa dels quals ja no és tant l'estímul o la suplència de la iniciativa privada, com l'encarrilament d'aquesta a nivells de més qualitat i selectivitat.

D'altra banda, no es pot desconèixer la situació dels centres i zones d'interès turístic nacional creats a l'empara de la Llei que ara es deroga i, a aquest efecte, s'estableixen les normes de dret transitori necessàries per mantenir els aspectes positius que la regulació esmentada ha suposat en l'adequació del nostre equip turístic receptor.

Article únic.

Queda derogada la Llei 197/1963, de 28 de desembre, sobre centres i zones d'interès turístic nacional.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els beneficis concedits als centres d'interès turístic nacional d'acord amb les previsions de la Llei 197/1963 queden subsistents estrictament condicionats en el seu gaudi al compliment de les normes i els requisits en virtut dels quals es van concedir.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de desembre de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ